

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Číslo 1

Ročník VIII.

Leden 2002

Motto: "Ptáš se, jak si má člověk počínat, aby celý den chválil Boha. Ať děláš cokoliv, dělej to dobře - a chválil jsi Boha."

Sv. Augustin

Trojí snaha

Ve jménu Páně do nového roku! S plností vnitřní energie, s bezmeznou důvěrou v Boží pomoc, s veškerou rozhodností učinit tento rok rokem svatým. To znamená skládat jeden svatý úkon ke druhému. Dát tomu roku nejbohatší náplň. To se stane, budeme-li vedeni trojí snahou:

- hluboce a vroucně se ponořovat do Boží přítomnosti
- co nejvíc býti myslí v něčem svatém, povznášejícím
- ve všem se ovládat, ke všemu jít srdcem milujícím, vše naplnit láskou, vším růst v milosti Boží. Tímto si ale umiňuješ nebo slibuješ velké věci, ale uvaž radostně: Mnohem větší je ti slíbeno od Boha, který své sliby plní.

Josef Hlouch: Minutěnka

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

se uskuteční ve dnech 3.–6. 1. 2002.

Tato sbírka se touto formou uskutečnila poprvé v loňském roce 2001 a setkala se s velkým ohlasem. Byla doprovázena skupinkami obětavých farníků, kteří oslovovali kolemjdoucí na ulicích, nebo zpívali koledy, a tak přispěli k získávání finančních prostředků do připravených pokladniček. Nyní se sbírka stává již tradicí, a tak je na nás, jaký postoj k této dobročinné akci zaujmeme. Často se právě my křesťané honosíme, jak druhým pomáháme, ale ve skutečnosti zůstává často jen u rad a slov. Nyní máme jednu z příležitostí aktivně se zapojit.

Na rok 2002 bylo přislíbeno, že se do farností na charitní účely vrátí 70 % z vybraných peněz. Prosíme o spolupráci, abychom mohli pomoci těm, kteří to potřebují. Díky.

Přijďte zpívat koledy s kytarou

před kostel Panny Marie Sněžné v rámci Tříkrálové sbírky 2002
na charitativní účely

Čt	3. 1.	19:00	na nádvoří	doprovází Petr Lutka a Zdeněk Řeřicha
			v 18:00 mše sv. s žehnáním koledníkům,	
				celebruje kardinál M. Vlk
Pá	4. 1.	17 - 18	před kostelem	doprovází Zdeněk Řeřicha
So	5. 1.	14 - 16	před kostelem	doprovází Petr Lutka a Zdeněk Řeřicha
Ne	6. 1.	14 - 16	děti (a také rodiče)	doprovází mládež z YMCA

Ludmila Jirsová

EVANGELIZACE

Malé a velké skutky

Každý z nás prožívá svůj život, svou práci, svou modlitbu, své spojení a přebývání s Bohem po svém, podle své povahy, podle darů, které obdržel. Životy mučedníků a světců, kteří zcela oddali své životy, svá srdce službě až do úplného odevzdání svého pozemského života, stojí před námi jako trvalé vzory a zdroj inspirace. Každý snad někdy zatoužil vykonat takový hrdinný skutek jako důkaz své víry. Jsou v našem životě okamžiky, kdy bylo třeba takovou obět podstoupit a vykonat čin z pohledu světa hrdinský, čin tak či onak ohrožující naše pozemské putování. A je možno říci, že v takových

situacích, kdy je těchto skutků a obětí zapotřebí, si jejich velikost a újmy, které nám mohou přinést, ani neuvědomujeme. Jsou to ale převážně zlé doby, a je lépe, není-li takových skutků zapotřebí.

Stojí-li proti sobě zřetelně dobro a zlo, je-li možnost naší volby omezena na jasné ano či ne, pak ani velký skutek není velkým skutkem - je jen jedinou možnou odpovědí na danou chvíli. Smyslem našeho života, našeho poslání, je něco jiného. I ty velké skutky jsou jen součástí naší služby, celého našeho života a jeho každodenního koloběhu, který přináší chvíle výjimečné i všední, z nichž každá od nás očekává tu správnou odpověď.

Není velkých a malých skutků, není dnů všedních a svátečních. Každý den, který můžeme prožít, je darem, je příležitostí, jak přinést světu něco z toho, co jsme obdrželi od Pána, něco z jeho nekonečné lásky a milosrdenství, kterým nás zahrnuje. Plně prožít nedělní liturgie a setkání s Ním je posilou pro to, co má ve dnech "všedních" následovat: pro skutečné naplnění našeho života z víry, našeho poslání, pro dosvědčení této víry slovy i skutky.

Pravou příležitostí, jak demonstrovat svou věrnost a stálost, jak dokázat pevnost naší víry i naši vděčnost za péči, s níž nás Pán vede, jsou především naše dny všední, naplněné denní prací, doby, kdy naše duše i těla spočívají ve zdánlivém klidu, kdy není důvod k obavám, kdy nás nikdo neohrožuje. Avšak právě zde se rodí klamavý pocit naší vlastní jistoty, který je tím největším nebezpečím pro náš duchovní život, pro naše křesťanské jednání.

Nejtěžší je totiž vytrvale naplňovat náš život zdánlivě drobnými skutky a obětmi, pokornou službou, plněním zdánlivých maličkostí, které nás stojí jen něco dobré vůle ve chvíli, kdy je toho potřebí. Vytrvalé přijímání nabídek a příležitostí, které před nás Pán klade na naší cestě, je měřítkem našeho duchovního života. Žádá od nás především trpělivost, mírnost a pokoru srdce, umění naslouchat a odpouštět, kterému nás učí Kristus. Život s Pánem, který jsme si zvolili, protože On si vyvolil nás, ponese ovoce jen tehdy, dokážeme-li jeho prostřednictvím posvěcovat náš každodenní život, naši práci, naše denní starosti i starosti našich bratří. Chápeme-li takovou službu nikoliv jako obtížné břemeno či monotónní a unavující stereotyp, nýbrž jako součást našeho poslání v tomto světě na místě, kam nás Pán postavil, je-li i ona součástí Božího plánu s námi, pak i ona se může stát prostředkem našeho spojení s Ním, způsobem Jeho oslavy. Neboť v té chvíli jsme nejbližší našemu cíli, tady počíná náš život souznít a spojovat se s životem Toho, který nás volá, v těchto okamžicích začínáme být Kristovými nejen slovy, ale i skutkem.

Vytrvalost na této cestě „všednosti“ je hrdinstvím, skrytým lidským očím, nikoliv však pohledu našeho Pána. Každodenní modlitba, v níž dokážeme

svěřit i ten nejvšednější okamžik do Jeho rukou, nám otvírá jeho skrytý smysl, dodává odvalu a přináší radost z jeho naplnění. A jestliže dokážeme tuto radost přijmout a prožít, bude z nás vyzařovat síla, která dokáže být inspirací pro tento svět, která bude schopna jej proměňovat k obrazu Božího království.

J.-J. Outrata

Z FARNOSTI

Pozvání na sváteční setkání

s otcem provinciálem Vianneyem a bratry františkány

v neděli 13. 1. 2002 v 15.00 hod. v klubu

Budeme besedovat, otec provinciál nám poví své zážitky z cest, zavzpomínáme na otce Norberta, který se vždy rád účastnil těchto setkání farnosti. Také si můžeme na závěr doby vánoční zazpívat koledy. Bude i malé občerstvení.

Kdo můžete, přineste něco s sebou (cukroví, bábovku, pomazánku, veču...).

Srdečně zvou Hana Outratová a Vladimír Vašků

Ekumenická bohoslužba

v pondělí 21. ledna v 18:00 hod. v kostele sv. Terezie od Dítěte Ježíše v Kobylisích. Na přípravě se podílí i bratři františkáni.

Jsme srdečně zváni k účasti.

redakce

Sněmovní kroužek (diskusní) – začátek v 18 hod. v klubu

Sejdeme se ve středu 16. 1. v klubu. Téma: Sociální život.

Mše svatá za spravedlivý mír 11. každý měsíc

Den 14. 12. 2001 vyhlásil papež Jan Pavel II. celosvětovým dnem postu a modliteb za mír. Tento den připadl na pátek, kdy si připomínáme nejtěžší den v životě Ježíše Krista a zároveň začala rekolekce v naší farnosti. Bylo toho hodně na jeden den, ale všechno mělo jeden smysl – přinést malou oběť Bohu za to nejcennější zde pro život na Zemi – za mír. Ale pokud jste to nezaregistrovali, nevádí. V našem kostele bude každý měsíc vždy jedenáctého večer v 18.00 hod. sloužena mše svatá za mír. Bylo by chvályhodné, pokud bychom se tento den pokusili zařadit účast na večerní bohoslužbě a sjednotili se tak v v prosbách na jeden úmysl.

redakce

Modlitební společenství – začátek v 19 hod.

Sejdeme se ve středu 9. ledna a 23. ledna v klubu.

„Když se modlíme společně, něco cítím, nevím, zda byste to nazvali požehnání či milost – ale v každém případě je zde jistý pocit, který můžeme zakoušet. Pokud ho správně využijeme, je velmi prospěšný pro rozvíjení naší vnitřní síly.“

Z knihy Meditace pro každý den

Pravidelné příspěvky na účet farnosti

V průběhu prvního pololetí minulého roku proběhla naší farností výzva k zasílání pravidelných příspěvků na účet farnosti. Vzhledem k počtu návštěvníků našeho kostela nebyl ohlas nijak veliký, pravidelné příspěvky nyní činí necelých 5 000 Kč měsíčně. I nadále jsou v naší farnosti hlavním zdrojem příjmů sbírky konané tradičním způsobem v průběhu mše svaté.

V katechismu se hovoří o „ekonomii spásy“. Kromě této ekonomie má život církve také „světskou“ ekonomickou stránku. I když se do života ve společenství farnosti zapojujeme jenom minimálním „povinným“ způsobem - nedělní účastní na mši, měli bychom si uvědomit, že v kostele při bohoslužbách je řada věcí, které jsou tak samozřejmé, že je ani nevidíme, a které je třeba kupovat za peníze: světlo, teplo (v kapli sv. Michala), uklizený kostel, květiny, naladěné varhany, ...

Vzhledem k celkově nepříliš utěšené ekonomické situaci v naší zemi, je většina rodinných rozpočtů často napjatá a těžko se v nich hledají rezervy. Na rozdíl od naší domácnosti, se ve farnosti můžeme spolehnout na to, že se vždycky najde nějaký ten bližní, který tento běžný provoz zaplatí i za nás, pokud my nijak přispět nemůžeme. Přesto bychom se měli pokusit najít částku, kterou si měsíčně můžeme někde odeprít a podpořit tak naši církev.

Zasílání pravidelných příspěvků na účet není samozřejmě jedinou formou, jak můžeme přispět k zajištění běžného provozu církevního života. Tento způsob je vhodný zejména pro ty rodiny a jednotlivce, kteří již mají zřízený účet v bance, případně z něj již platí některé pravidelné platby (inkaso, telefon, apod.). V tomto případě není složité zřídit další trvalý příkaz s měsíční periodicitou. Při této formě podpory církve je také možné využít toho, že darovanou částku mohou zaměstnanci i podnikatelé odečíst od daňového základu, a tak dostat část daru od státu „zpět“ do rodinného rozpočtu.

Podrobnosti o možnostech realizace pravidelných příspěvků a státní podpoře je možné získat na farním úřadě nebo na nástěnce.

František Jirsa

Vánoční besídka v klubu

Ve čtvrtek 20. 12. 2001 se jako obvykle konala mše sv. nejen pro mládež v klubu. Po jejím skončení následovala vánoční besídka. Za společného zpěvu koled si každý našel pod stromečkem drobný dárek darovaný od srdce. Potom jsme hráli hry, při kterých jsme se velice nasmáli. Nejveselejší byly takové, při nichž se zhaslo. Nechyběl ani stůl plný dobrot, káva a čaj. Kouzelným zakončením byla noční vycházka k Vltavě a následné pouštění lodiček v podobě zapálených svíček v ořechových skořápkách.

Jiranovi

Ještě ohlasy na přednášku „Vše o drogách“

Přednáška se mi opravdu velmi líbila, i přesto, že jsem na ní nebyla od začátku. Nejvíce se mi líbila otevřenost „přednášejících“. Byla tam pěkná atmosféra. Myslím si, že toto téma je opravdu aktuální a dotýká se každého z nás a proto je dobře, že tato přednáška proběhla právě u nás v klubu.

Jana, 20 let

Nejvíce se mi líbil vedoucí pan Ivan Havel svou opravdovostí a přístupem k danému problému, jeho zásady vedení resocializačního střediska, porozumění pro to, co lidé, kteří vyhledají toto zařízení, potřebují, vytvoření rodinného prostředí, a že jsou přijímáni se vším všudy. Dále se mi velmi líbili klienti a jejich hodnocení jejich dosavadního života i to, že ve své dosavadní složité cestě životem našli i něco pozitivního, že vědí kudy cesta nevede. Naopak se mi nelíbila reakce některých rodičů, že je třeba zaměstnat děti tak, aby na drogy neměli čas, myslím že to děti od nebezpečí drog neochrání.

Marta, 22 let

KLUB VÝTVARNÍKŮ

Z činnosti klubu

Setkání výtvarníků se koná každé druhé úterý v měsíci. Začínáme mší svatou v kapli Panny Marie Pasovské s otcem Michalem, potom následuje beseda, obvykle v klubu.

Pravidelně každý rok pořádáme na podzim výstavu v kapli sv. Jana. Poslední naše výstava na františkánské téma byla od 20. 9. do 7. 10. 2001. V květnu jsme měli týdenní výstavu u sv. Jana pod Skalou na oslavu Svatojánského týdne. V letošním roce bychom si chtěli připomenout výročí příchodu františkána Jana Kapistrána (roku 1550 příchod a působení sv. Jana Kapistrána v Čechách a počátek české františkánské provincie v Čechách - 1552).

V dalších číslech Sněženky si dovolíme postupně představit jednotlivé členy Klubu výtvarníků při kostele Panny Marie Sněžné v Praze 1.

Natalie Hlubučková

ARCHA – humanitární sdružení
si Vás dovoluje pozvat
na besedu
o zkušenostech z humanitární mise v Čečensku
s Kateřinou Langrovou
v úterý 29. ledna 2002 v 19.19 hod.
ve farním klubu
a
na výstavu fotografií
MUDr. Kateřiny Langrové a Mgr. Štěpána Kavana
pořízených během jejich sedmiměsíční humanitární mise
Čečenské pohledy
která se koná
2. 1.- 31. 1. v kavárně Globe, Pštrossova 6, Praha 2

Několik slov k besedě a k výstavě „Čečenské pohledy“

Od února do září 2001 jsem měla možnost pracovat jako koordinátor humanitárních projektů Caritas Internationalis v Čečensku a Ingušsku. Ráda bych se podělila také s vámi o zážitky a zkušenosti z těchto končin Kavkazu. Doby, kdy bylo téma Čečenska na denním pořadu zájmu medií i politiků už minuly a tato skutečnost v nás možná vyvolává mylný dojem, že situace je vyřešena. Nikoli. V Čečensku je stále prolévána krev, lidé ve strachu a zoufalství opouštějí své domovy, mnozí přežívají jen díky pomoci humanitárních organizací, děti nemohou chodit do škol.

Válka v Čečensku trvá s malými přestávkami bezmála již deset let. Jen těžko by se našla čečenská rodina, která neoplakala někoho ze svých členů...

Grozný

Hlavní město Čečenska – Grozný – bylo před válkou vzkvétající téměř milionové velkoměsto, nyní zbyly jen ruiny, které obývá asi 60 tisíc obyvatel. Naprostá většina domů je rozbombardována, rozstřílena, vypálena. Centrum Grozného je v troskách kompletně, v okrajových částech zůstaly některé domy stát, mají ovšem od střelby děravé střechy a následkem tlakových vln z častých explozí popraskané zdivo. Bez nadsázky se dá říci, že jediný dům nezůstal

zachován. Tísňovou atmosféru umocňuje neustálé šero způsobené příkrovem zplodin z hořících ropných vrtů v okolí Grozného a zvuková kulisa výstřelů a výbuchů.

Město je prošpikováno kontrolními stanovišti ruských vojáků. Jsou to jednak osmnáctiletí kluci, kteří byli posláni vykonávat svou dvouletou vojenskou službu právě do Čečenska (v ruské federaci neexistuje možnost odmítnutí nebo náhradní vojenské služby) a jednak „kontraktníci“, kteří slouží dobrovolně a za žold.

Průjezd Grozným je obtížný a riskantní. Silnice jsou rozbité - časy, kdy je pokrývaly asfaltové koberce dávno minuly. Nebezpečí najetí na minu je stále aktuální – takovéto atentáty na vozidla ruské armády jsou běžné. Většinou následuje reakce ze strany ruské armády v podobě neprodyšného uzavření oblasti, prohledávání, zatýkání, případně rovnou zastřelení podezřelých osob. Obětmi bývají i lidé nevinní, zvláště mladí muži.

Podle zvyklostí muslimů by měl být pohřeb zemřelého týž den. Jak to provést, zastřelil-li vašeho příbuzného ruský voják a mrtvolu vzal s sebou? Stačí zaplatit částku v řádech tisíců dolarů a tělo vašeho blízkého můžete pohřbít podle pravidel své víry. Podobný obchod funguje i se zatčenými. Na závratnou sumu „výkupného“ se pak skládá celý rod (tejp), ve kterém jsou tradičně velmi silné vazby.

Dětská centra pro sirotky v Grozném

První dětské centrum bylo založeno v létě 2000, v současné době provozuje organizace Caritas Internationalis (prostřednictvím České katolické charity) pět takovýchto center pro celkem 250 sirotek ve věku 3 až 8 let. Děti dostávají pětkrát denně najíst, je postaráno o jejich ošacení, jsou pravidelně vyšetřovány lékařem, o jejich bezpečnost se stará ozbrojená ochrana. Den tráví hrami, hodinami zpěvu, sledováním pohádek na videu, kreslením a dalšími aktivitami, jako v kterékoli mateřské školce u nás, ale v Grozném žádná z těch vyjmenovaných věcí není rozhodně samozřejmostí. Každé centrum je vybaveno generátorem elektrické energie a vlastním vodním rezervoárem, protože o zásobování elektřinou a vodou městskými rozvody nemůže být ani řeč.

Děti tak mohou alespoň v těchto „malých rájích“ uprostřed zničeného a stále nebezpečného města na chvíli zapomenout...

Uprchlíci

Čečenci v zoufalství opouštějící svou válkou zmítanou zemi plnou bezpráví se uchýlili do sousedního Ingušska (v současné době asi 160 000 běženců). Kromě společného náboženství (obě země jsou téměř výhradně islámské), jsou si i oba národy velmi blízké; Čečenci a Inguši označují se jedním slovem „Vajnach“ a jejich jazyky jsou příbuzné; asi jako čeština a slovenština.

Většina uprchlíků letos tráví ve svých provizorních obydlích již třetí zimu. Ti movitější si mohou dovolit pronájem místnosti u místních obyvatel (za na místní poměry závratné částky), ti ostatní – naprostá většina - osídlili bývalé kravíny, vepřiny a jiné hospodářské budovy, nebo žijí ve stanových uprchlických táborech.

Rodiny si v kravínech vytvořily z papírů, igelitů a dříví malé komůrky, ve kterých žijí. Běženci jsou závislí na humanitární pomoci – od matrací a příkrývek, přes hygienické potřeby až po jídlo a dodávky vody. Jen málokterý z uprchlíků má štěstí a sežene práci, aby mohl svou rodinu zabezpečit, nebo jí alespoň přilepšit. V létě jsou lidé sužováni navíc pronikavým zápachem – pozůstatkem předchozích „obyvatel“, mračny much a infekcemi. V zimě chladem. To, co zažili doma, muselo být opravdu ořesné a jejich strach nepředstavitelný, když snášejí takové podmínky raději, než aby se vrátili.

Kateřina Langrová

Cesta štěstí

Máme za sebou první rok nového tisíciletí. Byl to rok velkého světového ořesu, rok terorismu a strachu. Rok, kdy někteří lidé viděli v dýmu z hořícího Světového obchodního centra tvář samotného Dábla. Teroristické útoky v USA, nekončící řada sebevražedných útoků v Izraeli, válka v Afghánistánu – to jsou ty „velké“, světové události, velká neštěstí, která se sice nějak dotýkají každého, ale ne bezprostředně, spíš tak nějak zdálky, ozvěnou. Nevím, máte-li podobné zkušenosti, já jsem v tom prvním roce byl svědkem také mnoha „malých“ lidských příběhů, příběhů tragických, smutných a těžkých.

Když jsem si pak srovnával v hlavě všechny ty sebevraždy, rozpady dlouholetých vztahů, nemoci i docela obyčejné smutky a deprese, zavedly mě myšlenky k tomu docela prostému slovíčku – štěstí. Přemýšlel jsem o tom, co vlastně člověk může pro svoje „štěstí“ sám udělat, jak se o ně může starat – když se někdy může zdát, že nemůže ovlivnit nic nebo mizivě málo a je jen hříčkou v rukou jakéhosi krutého, nelidského a nepochopitelného osudu.

Přemýšlel jsem trochu i o tom, co znamená štěstí pro křesťana, člověka Kristova, a o tom, co znamenalo štěstí pro Ježíše Krista samotného. Smysl Ježíšova života podle mého nejlépe vystihl Dietrich Bonhoeffer: Žít pro druhé. V těch třech průzračně čistých slovech se skrývá celé nekonečno příběhů, radosti i bolesti Ježíše, jeho učedníků a následovníků i všech lidí, kteří kdy touto cestou šli. Štěstí je, když dokážu žít pro druhé a s druhými, štěstí je vždy společné – ve štěstí není člověk nikdy sám.

Když Ježíš mluvil ke svým učedníkům o své cestě, použil také jednoho dost zvláštního přirovnání – jho, které netíží. Jako by si člověk mohl na krk zavěsit něco, obtížit se něčím, co mu vlastně odlehčí... myslím, že právě v tom je to krásné tajemství štěstí: když dokážu s někým prožít jeho bolest, úzkost nebo strach, když si ke všem vlastním trampotám a bolístkám ještě přidám, tak se mi vlastně – odlehčí. Najednou mi moje vlastní starosti přestanou zakrývat všechno kolem, zmenší se na svou pravou velikost – a uvidím, že nejsem sám, že je cesta ven z toho všeho, a že po ní nepůjdu sám.

Cesta ke štěstí je vlastně úplně prostá. „Cokoli jste učinili jednomu z těchto nepatrných, mně jste učinili“ – člověk se s Bohem nesetká nikde „mimo“, ale právě „v“, ve všech setkáních, tam, kde dokáže něco dát nebo přijmout. Ta cesta vede všemi setkáními našeho života, všemi lidmi a tvory, které na ní potkáme, a jistě vede k tomu, po čem každý člověk touží – ke štěstí. A možná ta cesta už vede štěstím, není to jen cesta ke štěstí, ale cesta štěstí. A tím, že po ní jdeme, druhým lidem štěstí jen neukazujeme, ale dáváme. Začíná nový rok, druhý rok nového tisíciletí. Tak šťastnou cestu!

Filip M. Outrata

DOPORUČUJEME

Přednáška: Františkánství v pojetí Jana Ev. Urbana OFM

(ThDr. V. Ventura) se koná v pondělí 7. ledna v 19 hod. ve Farním centru u sv. Václava, Proboštská 3, P6, tram: 2, 20, 26 – stanice Hadovka.

Diskuse o plenárním sněmu se koná v úterý 15. ledna v 19 hod. v kostele sv. Vojtěcha, Koleční 4, P6. Účastní se P. Miloš Raban a Jiří Černý.

Žalmy a katecheze – minicyklus pro každého, kdo se zajímá o žalmy a práci s nimi – se bude konat vždy ve čtvrtek 28. 2., 7. 3., 14. 3., 21. 3.

v 17-18 hod. v Arcidiecézním katechet. středisku, Thákurova 3, Praha 6. Přednáší biblisté P. Josef Hřebík, Th.D. a P. Jaroslav Brož, Th.D. Přihlášky: písemně, telefonem (20181317) nebo e-mailem (adks@apha.cz) do konce ledna 2002.

Rekolekce pro manželské páry (P. Ant. Forbelský) se koná 9. 3. od 9 do 16 hod. v Komunitním centru sv. Prokopa v Praze-Nové Butovice. Přihlášky: tel.: 20181777.

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost setkat se s lidmi podobného smýšlení, prohloubit svoji víru, případně připravit něco pro celou farnost.

S setkání po mši

Neděle 10.00-12.30 vždy v klubu.
Posezení při kávě, čaji...
Pro děti i dospělé kulečník.

Společenství mládeže

Pondělí od 19.00, sraz na nádvoří před farou.

Informace: na faře (Lucie)

Společenství seniorů

Úterý od 9.00 v klubu.

Setkání po ranní mši svaté při čaji a kávě.

Informace: Jiří Petrus

Schola dospělých

Úterý 19.00-20.30. Sraz před farou.

Informace: Pavel Berka

Turistický oddíl „Meluzína“

Každou středu 16.30-17.30 v klubu, pro holky a kluky od 6 do 12 let, celoroční hra, možnost jezdit do přírody.

Informace: Pája Lhotová

Odpoledne pro mládež

Mše svatá pro mládež

Každý čtvrtek od 15.00 jsou prostory klubu pro děti a mládež, v 17.30 hod. mše sv. v klubu.

Informace: bratr Bartoloměj OFM

Společenství rodin (SFR)

Každou poslední neděli v měsíci, sledujte vývěsku.

Informace: Anežka Tutrová SFR

Setkávání výtvarníků

Vždy 2. úterý v měsíci v 17.00 v klubu.

Informace: pí Natálie Hlubučková

Výuka dětí – náboženství

předškoláci a 1. tř. St 16.45-17.45

2.-3. tř. St 17.00-18.00

včetně přípravy na 1. svaté přijímání

4.-5. tř. Út 14.45-15.30

6.-7. tř. Čt 17.00-18.00

Příprava dospělých na

křest Po v 17.30

biřmování Po a Út v 18.00

(sraz je vždy na nádvoří před kostelem)

Veřejné setkání farnosti a farní rady

vždy 3. úterý v měsíci v 17.00 v klubu.

Může přijít každý, koho zajímá život farního společenství a chce jakkoli přispět k obohacení života ve farnosti.

Sněmovní kroužek

Vždy 1. a 3. středu v měsíci od 18.00 v klubu. Smyslem je upevnění společenství, prohloubení života z víry, příprava na sněm, možnost seznámit se důkladněji s Dokumenty 2. vatikánského koncilu.

Modlitební společenství

Vždy 2. a 4. středu v měsíci 19.00-21.00 v klubu. Písně Taizé, chvály, prosby, četba Písma, čaj, káva.

Adorace

Čtvrtek 19.00-20.00 v kapli sv. Michala.

Charita

Konzultace a poradenství

Každou středu 14.00-16.30 na faře.

Informace: Miroslav Kotland

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 7:00, 8:00, 18:00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9:00, 10:15 (dětská), 11:30, 18:00

čtvrtek: 17:30 mše sv. pro mládež v klubu

19:00 adorace v kapli sv. Michala

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ Leden 2002

3.-6. 1.			Tříkrálová sbírka	
3. 1.	Čt	18:00	Mše s požehnáním koledníkům, celebruje kardinál M. Vlk	kostel
		19:00	Koledy s kytarou na nádvoří (doprovod Petr Lutka)	
4. 1.	Pá	17-18	Koledy s kytarou na Jungmannově nám. (doprovod Zdeněk Řeřicha)	
5. 1.	So	14-16	Koledy s kytarou na Jungmannově nám. (doprovod Petr Lutka)	
6. 1.	Ne		Slavnost Zjevení Páně – Tří králů	
		14-16	Koledy s kytarou – děti doprovází mládež z YMCA	
8. 1.	Út	17:00	Setkání výtvarníků	klub
9. 1.	St	19:00	Modlitební společenství (písně Taizé, chvály, prosby)	klub
11. 1.	Pá	18:00	Mše svatá za spravedlivý mír	
13. 1.	Ne	15:00	Setkání františkánů s farníky	klub
15. 1.	Út	8:00	Připomínka 14 umučených bratří	
		17:00	Setkání farní rady (otevřené)	klub
16. 1.	St	14:30	UKŽ: Krásy Švýcarska (přednáška s diapositivy)	klub
		18:00	Sněmovní kroužek	klub
21. 1.	Po	18:00	Ekumenická bohoslužba v kostele sv. Terezie (Kobylysy)	
23. 1.	St	19:00	Modlitební společenství (písně Taizé, chvály, prosby)	klub
29. 1.	Út	19:19	Beseda o zkušenostech z humanitární mise v Čečensku s Kateřinou Langrovou	klub
2. 2.	So		Uvedení Páně do chrámu	
3. 2.	Ne	14-15	Plavání v YMCA	
6. 2.	St	18:00	Sněmovní kroužek	klub

Výstavy v kapli sv. Jana Nepomuckého:

10. 1.-6. 2. 2002 (10-18) Svět očima dětí - výstava kreseb dětí z Jedličkova ústavu

Náklady na vtištění tohoto čísla Sněžanky jsou 5,- Kč.

Dobrovolné příspěvky vhazujte laskavě do pokladničky v kostele.

Kontaktní adresy redakce: Farní úřad, Jungmann. nám. 18, Praha 1, tel.: 22 24 62 43

Outratovi, Krakovská 24, Praha 1, tel.: 222 121 55

Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 22 31 35 13, jirsoval@volny.cz

Uzávěrka příštího čísla Sněžanky je 15. ledna 2002.